

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Den 16. marts 1982

**Ad forslag til lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark.
(Kulbrinteskatteloven). (L 38)**

Rederiet A. P. Møller har i skrivelse af 11. marts 1982 (L 38 – bilag 52) rettet en supplerende henvendelse til udvalget i fortsættelse af rederiets tidligere henvendelse af 4. februar 1982. I henvendelsen gentages en række af de synspunkter, som rederiet tidligere har fremført vedrørende feltbegrænsningen, overgangsreglerne, udvidelse af den subjektive skattepligt, dispensationsreglen i § 17, stk. 4, og afviklingsomkostningerne. Jeg skal om disse spørgsmål i det hele henholde mig til mine tidligere kommentarer af 24. februar, 25. februar og 3. marts 1982 samt til mine kommentarer af 18. februar og 11. marts 1982 til henvendelserne fra Danmarks Rederiforening af 15. februar og 9. marts 1982. Særligt for så vidt angår feltbeskatningen gør A. P. Møller gældende, at den foreslåede ordning med feltbeskatning juridisk er i klar strid med koncessionen og A. P. Møllers retigheder. Skattedepartementet har drøftet dette spørgsmål med justitsministeriet, og man har fra justitsministeriets side tiltrådt det i min kommentar af 24. februar 1982 anførte. Justitsministeriet finder ikke, at A. P. Møller koncession giver grundlag for at antage, at der juridisk er noget til hinder for indførelse af en feltbeskatning.

A. P. Møller nævner i sin henvendelse, at man aldrig ville have påbegyndt efterforskning og indvinding på dansk område, hvis en lovgivning af karakter som lovforslaget havde været gældende. I givet fald ville A. P. Møller have indrettet sine skattemæssige dispositioner herefter.

Hertil skal bemærkes, at lovforslaget er fremsat på baggrund af de seneste års kraftige realprisstigninger på kulbrinter, jfr. vedhæftede oversigt, og efter regeringens opfattelse har det derfor ingen vægt at tale om

hypotetiske dispositioner på et tidspunkt, hvor grundlaget for lovforslaget slet ikke var til stede.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at de foreslåede overgangsregler bedst muligt ligestiller de nuværende bevillingshavere med kommende bevillingshavere. Der er her lagt det almindelige skatteretlige princip til grund, at udgifter, der én gang er fratrukket ved indkomstopgørelsen for indkomstår inden lovens ikrafttræden, ikke skal kunne fratrækkes igen for indkomstår efter lovens ikrafttræden. Det gør i denne forbindelse i princippet ingen forskel, at den ekstrabeskatning af kulbrinteindtægter, som foreslås, sker i form af en særlig kulbrinteskate i stedet for ved en stramning af den eksisterende selskabsbeskatning. Dette princip fører til, at der ved de skattemæssige afskrivninger tages udgangspunkt i de nedskrevne værdier ved lovens ikrafttræden. Samme princip anvendes derfor også ved beregning af kulbrinte-fradraget, således at der her tages udgangspunkt i de *nettoinvesteringer*, der har været afholdt inden lovens ikrafttræden. Den del af de samlede investeringer og efterforskningsudgifter, der er opnået dækning for før lovens ikrafttræden gennem de foretagne afskrivninger og fradrag, indgår derfor ikke i beregningsgrundlaget for kulbrinte-fradraget.

Det skal endvidere bemærkes, at regeringen har fundet det rimeligt, at der indrømmes fradrag for »tabte« underskud fra tidligere indkomstår, som ikke har kunnet fremføres til fradrag på grund af den tidsmæssige begrænsning i ligningslovens § 15.

Hvad angår spørgsmålet om afviklingsomkostninger kan jeg bekræfte, at det er regeringens hensigt under alle omstændigheder at sikre fradrag for disse omkostninger. Som jeg